

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13S/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3013200304
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vašková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3013200304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Vaškovej a sudcov JUDr. Juraja Floroviča a JUDr. Miroslava Mandáka v právnej veci navrhovateľky U. O. G. M. G. Z., I. XX, G. M. G. Z., proti odporcovi M. M., G. M.. Z. XXX/X, M., v konaní o vyslovenie nesúladu § 2 písm. a), § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 a § 8 Všeobecne záväzného nariadenia odporcu č. X/XXXX o držaní psov na území mesta M. zo dňa 27.04.2005 s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., jednomyseľne takto

rozhodol:

Krajský súd v y s l o v u j e n e s ú l a d ustanovenia § 2 písm. a), § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 a § 8 Všeobecne záväzného nariadenia M. M. č. X/XXXX o držaní psov na území mesta M. zo dňa 27. apríla 2005 s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb..

odôvodnenie:

Navrhovateľka podaným návrhom žiadala rozhodnúť o nesúlade vo výroku tohto rozhodnutia uvedenej časti Všeobecne záväzného nariadenia odporcu č. X/XXXX o držaní psov na území mesta M., schváleného uznesením mestského zastupiteľstva odporcu č. XX/XXXX dňa 26. apríla 2005, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 15. mája 2005 s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1960 Zb.. Poukázala na ustanovenie § 3 ods. 6 veta posledná, § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 a § 6 ods. 3 zákona 282/2002 Z.z., ktoré ustanovenia oprávňujú obec upraviť konkrétne podmienky držania psov všeobecne záväzným nariadením. Zdôraznila, že odporca sa uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadil, keď v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami vydal napadnuté všeobecne záväzné nariadenie č. 3/2005, ktorého jednotlivé ustanovenia sú v rozpore so zákonnou úpravou, a to konkrétne:

1) V napadnutých ustanoveniach § 2, § 3, § 4 a § 5 VZN odporca upraval iné podmienky držania psov ako tie podmienky, ktoré sú taxatívne vymedzené v zákone č. 282/2002 Z.z. (§ 3 ods. 6 veta posledná, § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 a § 6 ods. 3). Odporca v podstate vytvoril len prepis zákonnej úpravy s viacerými odchýlkami od aktuálnej zákonnej úpravy, čo odporuje zákonu, pričom už len skutočnosť, že ide len o prepis zákonnej úpravy o vodení psa, znečisťovaní verejných priestranstiev, prepis definície pojmu zvláštny pes (t.j. nejde o úpravu - bližšiu špecifikáciu podrobností o vodení psa, o znečisťovaní verejných priestranstiev) odporuje zákonnému zmocneniu. Napadnuté ustanovenie § 2 písm. a) VZN je konkrétne prepisom zákonného ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 282/2002 Z.z., napadnuté ustanovenie § 3 ods. 1 až 6 VZN prepisom zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 až 6 zákona č. 282/2002 Z.z., napadnuté ustanovenie § 4 ods. 1 až 4 VZN prepisom zákonného ustanovenia § 4 ods. 1 až 4 zákona č. 282/2002 Z.z., napadnuté ustanovenie § 5 ods. 1 a 2 VZN prepisom zákonného ustanovenia § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 282/2002 Z.z..

2) V napadnutom ustanovení § 4 ods. 5 VZN odporca upraval zákaz vstupu so psom na označené miesta, pričom predmetný zákaz sa nevzťahuje na zvláštne psy. Z tohto pohľadu predmetné

ustanovenie je podľa navrhovateľky diskriminačné, pretože neexistuje dôvod pre neobmedzený vstup so všetkými kategóriami zvláštnych psov (napr. ovčiarsky pes, pes používaný súkromnými bezpečnostnými službami) na miesta, kde je ustanovený všeobecný zákaz vstupu so psom. Zároveň je potrebné uviesť, že zákonné zmocnenie odporcu na vymedzenie miest, kde je vstup so psom zakázaný, sa môže vzťahovať len na miesta, ku ktorým je odporca v nejakom právnom vzťahu, teda na miesta vo vlastníctve alebo nájme odporcu, resp. osoby, ktorej zriaďovateľom, prípadne správcom je odporca, a aj to len vtedy, keď to neodporuje zákonom. V tejto súvislosti záverom navrhovateľka zdôraznila, že odporca nemôže vo forme nariadenia zasahovať do spoločenských vzťahov týkajúcich sa súkromného vlastníctva iných osôb.

3) V napadnutom ustanovení § 4 ods. 6 VZN odporca upravil, že voľný pohyb psov je povolený v priestore C. kopca (mimo areál čerpaciej stanice O.), v priestore suchého poldra pri nemocnici, pričom na ostatných verejných priestranstvách v intraviláne mesta je voľný pohyb psov zakázaný. K citovanému ustanoveniu VZN navrhovateľka uviedla, že odporca je zákonom zmocneným na vymedzenie miest, kde je voľný pohyb psa zakázaný a nie na vymedzenie miest, kde je voľný pohyb psom povolený. Navrhovateľka je toho názoru, že vymedzenie „na ostatných verejných priestranstvách v intraviláne mesta je voľný pohyb psov zakázaný“ je v rozpore s ustanovením § 5 ods. 2 zákona č. 282/2002 Z.z., nakoľko všetky verejné priestranstvá v intraviláne mesta by museli byť označené zákazom voľného pohybu psov, čo však v praxi nie je možné vykonať. Taktiež podľa navrhovateľky nie je možné predpokladať, že bežný občan bude vedieť rozlíšiť, či sa nachádza v intraviláne alebo extraviláne obce. Uvedený nesúlad sa podľa navrhovateľky nachádza i v napadnutom ustanovení § 4 ods. 7 VZN, v zmysle ktorého voľný pohyb psa spojený s jeho cvičením je možné v intraviláne mesta uskutočňovať len na miestach tomu vymedzených - cvičisko na E..

4) V napadnutom ustanovení § 4 ods. 8 VZN odporca upravil odchyt voľne pohybujúcich sa psov s následným umiestnením do karanténnej stanice. Navrhovateľka je toho názoru, že zákon č. 282/2002 Z.z. neobsahuje zmocnenie obce na prijatie VZN upravujúceho odchyt voľne pohybujúcich sa psov, keď odchyt túlavých psov je upravený zákonom č. 39/2007 Z.z. (§ 2 ods. 8, 9), ktorý taktiež neobsahuje splnomocňujúce ustanovenie, ktoré by umožňovalo obci vydať úpravu v tejto oblasti vo forme nariadenia, z ktorého dôvodu akákoľvek úprava odchytu voľne pohybujúcich sa psov vo forme VZN je neprípustná.

5) V napadnutom ustanovení § 6 VZN odporca upravil priestupky v oblasti držania psov, pričom odporca je zákonom zmocnený, aby nariadením upravil len niektoré, a to taxatívne určené podmienky držania psov, medzi ktorými však nie je uvedená oblasť priestupkov. Úprava priestupkov vo forme nariadenia v oblasti držania psov je podľa navrhovateľky neprípustná. Navyše, táto úprava je v podstate prepisom príslušného zákonného ustanovenia s tým, že odporca dokonca vypustil niektoré skutkové podstaty priestupkov na tomto úseku (napr. § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 282/2002 Z.z.), resp. bez zákonného zmocnenia vytvoril novú skutkovú podstatu priestupku (napr. § 6 ods. 1 písm. e/, § 6 ods. 2 písm. g/ VZN), príp. odporca zmenil text zákonnej úpravy (napr. § 6 ods. 3 VZN). Uvedené zistenia, ako dodala navrhovateľka, platia i vo vzťahu k ustanoveniu § 6 ods. 4 až 8 VZN. Navrhovateľka zdôraznila, že v zmysle § 7 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z.z. na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje zákon č. 372/1990 Zb., ktorý v ustanovení § 2 upravuje zánik zodpovednosti za priestupok tak, že priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Ustanovenie § 12 ods. 1 citovaného zákona upravuje, že pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní. K napadnutému ustanoveniu § 6 ods. 8 VZN navrhovateľka uviedla, že ustanovenie zákona č. 282/2002 Z.z. upravujúce ukladanie pokút pri opakovanom dopustení sa priestupku na tomto úseku (do 31. marca 2010 v § 7 ods. 8 cit. zákona) bolo zrušené novelou zákona s účinnosťou od 1. apríla 2010.

6) V napadnutom ustanovení § 7 VZN je upravený okruh osôb, ktoré priebežne vykonávajú kontrolu dodržiavania VZN, čím si mestské zastupiteľstvo neoprávnene prisvojilo právomoc priznať oprávnenie kontrolovať dodržiavanie VZN tam uvedeným osobám. Zákonné zmocnenie tu opäť absentuje. V tejto

súvislosti navrhovateľka dala do pozornosti, že podľa § 56 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. sú štátne orgány a obce povinné oznamovať príslušným správny orgánom priestupky, o ktorých sa dozvedia pri výkone svojej právomoci. Podľa § 59 ods. 2 citovaného zákona sú správne orgány oprávnené objasňovať priestupky, prijímať v rozsahu svojej pôsobnosti oznámenia o priestupkoch, a čo najskôr ich vybavovať. Mestská polícia je oprávnená prejednávať priestupky v rozsahu podľa § 3 ods. 1 písm. f) zákona č. 564/1991 Zb. a objasňovať priestupky v rozsahu podľa § 58 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. Ďalší okruh orgánov oprávnených objasňovať a prejednávať priestupky je predmetom úpravy zákona o priestupkoch (§ 52 ods. 1, 2, § 58 ods. 1 až 4), prípadne osobitných zákonov. Hlavný kontrolór, a iné bližšie nešpecifikované osoby poverené primátorom mesta však toto postavenie nemajú priznané žiadnym zákonom, preto by ich kontrolná činnosť bola nezákonná. Vo vzťahu k hlavnému kontrolórovi, tento je síce oprávnený v zmysle zákona o obecnom zriadení (zákon č. 369/1990 Zb.) kontrolovať dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov vrátane nariadení obce, avšak len vo vzťahu k zákonom vymedzeným subjektom ako sú obecný úrad, rozpočtové a príspevkové organizácie zriadené obcou a pod. (§ 18d ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb.), teda nie vo vzťahu k potencionálnym páchatelom priestupkov.

Odporca na žiadosť súdu, aby sa vyjadril k návrhu a aby predložil súdu administratívny spis súvisiaci s vecou, nereagoval.

Krajský súd v Trenčíne postupom podľa ustanovení siedmej hlavy O.s.p., a to konkrétne podľa jej ustanovenia § 250zfa preskúmal súlad napadnutého všeobecne záväzného nariadenia mesta so zákonom, v rozsahu a z dôvodov uvedených v návrhu (§ 249 ods. 2 O.s.p.), pričom rozsahom a dôvodmi návrhu je súd v správnom súdnictve viazaný (§ 250j ods. 3 O.s.p. argumentum a contrario) a ustálil, že návrhu navrhovateľky je potrebné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci je rozhodnúť o súlade ustanovení § 2 písm. a), § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 a § 8 Všeobecne záväzného nariadenia M. M. č. X/XXXX o držaní psov na území mesta M. zo dňa 27. apríla 2005 s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb..

Z obsahu súdneho spisu vyplýva tento skutkový a právny stav:

Odporca schválením uznesenia svojím mestským zastupiteľstvom dňa 26. apríla 2005, č. XX/XXXX vydal všeobecne záväzné nariadenie č. X/XXXX o držaní psov na území mesta M. zo dňa 27. apríla 2005, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 15. mája 2005. V jednotlivých ustanoveniach tohto všeobecne záväzného nariadenia odporca vymedzil základné pojmy VZN, upravil evidenciu psov, vedenie psov, zákaz vstupu so psom, zákaz voľného pohybu psov, odchyt voľne pohybujúceho sa psa a jeho umiestnenie do karanténnej stanice, znečisťovanie verejných priestranstiev psami, priestupky na úseku držania psov, kompetencie mesta pri kontrole dodržiavania tohto všeobecne záväzného nariadenia mesta, ako i kompetencie mesta pri ukladaní sankcií za porušenie tohto všeobecne záväzného nariadenia mesta. Obsah jednotlivých ustanovení, ktoré navrhovateľka namieta v podanom návrhu a ktoré nie sú podľa navrhovateľky v súlade so zákonom sú podrobne popísané vyššie v bodoch 1) až 6).

Proti uvedeným ustanoveniam § 2 písm. a), § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 a § 8 Všeobecne záväzného nariadenia mesta M. č. X/XXXX podala navrhovateľka, z dôvodov totožných ako sú uvedené v samotnom návrhu, podľa § 22 ods. 1 písm. a), § 25 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. protest prokurátora zo dňa 11. januára 2013, č. Pd/XXX/XX-X s tým, že vyššie uvedenými ustanoveniami všeobecne záväzného nariadenia mesta bol porušený § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb..

Mestské zastupiteľstvo odporcu uznesením č. XX/XXXX zo dňa 7. februára 2013 prerokovalo protest prokurátora a tomuto nevyhovelo.

Podľa § 250zfa ods. 1 O.s.p., ak obec, alebo vyšší územný celok nezruší, alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Procesné podmienky podania návrhu v súdnej veci sú nesporne splnené, nakoľko odporca (M. M.) nevyhovelo (t.j. nezrušilo, ani nezmenilo protestom napadnuté VZN) protestu prokurátora proti v záhlaví tohto rozsudku uvedenému VZN.

Podľa čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky, vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec a vyšší územný celok vydávať všeobecne záväzné nariadenia.

Podľa čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, pri výkone štátnej správy môže obec a vyšší územný celok vydávať v rámci svojej územnej pôsobnosti na základe splnomocnenia v zákone a v jeho medziach všeobecne záväzné nariadenia. Výkon štátnej správy prenesený na obec alebo na vyšší územný celok zákonom riadi a kontroluje vláda. Podrobnosti ustanoví zákon.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 3 ods. 6 veta posledná zákona č. 282/2002 Z.z., obec je povinná držiteľovi psa za úhradu, ktorá nesmie byť vyššia ako 3,50 eura, vydať náhradnú známku; sumu úhrady ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 282/2002 Z.z., podrobnosti o vodení psa ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 282/2002 Z.z., obec môže všeobecne záväzným nariadením vymedziť miesta, kde je voľný pohyb psa zakázaný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 282/2002 Z.z., obec môže všeobecne záväzným nariadením vymedziť miesta, kde je vstup so psom zakázaný.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z.z., podrobnosti o znečisťovaní verejných priestranstiev ustanoví obec všeobecne záväzným nariadením.

Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, obec má zákonom priznanú normotvornú právomoc, keď je oprávnená vydávať všeobecne záväzné nariadenia, a to: 1. všeobecne záväzné nariadenia na plnenie úloh samosprávy, 2. všeobecne záväzné nariadenia vo veciach, v ktorých plní úlohy štátnej správy, ak to ustanovuje zákon. Všeobecne záväzné nariadenia sú právne normy, ktorými obec reguluje spoločenské vzťahy a usmerňuje správanie fyzických a právnických osôb na území obce. Pod pojmom samospráva treba rozumieť ten súhrn miestnych záležitostí, ktorých bezprostredné zabezpečovanie je predpokladom chodu obcí a miest. Samosprávne funkcie obce sú príkladmo vymenované v ustanoveniach § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb.. Všeobecne záväzné nariadenia vydané obcou pri realizácii samosprávy nesmú odporovať žiadnemu zákonu. Odporca sa vyššie citovanými ustanoveniami zákona dôsledne neriadil. Krajský súd v Trenčíne konštatuje, že aj podľa jeho názoru oprávnenia mesta na úseku držania psov sú v § 3 ods. 6, § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 písm.

a), b), § 6 ods. 3 zákona č. 282/2000 Z.z. vymedzené taxatívne. V posudzovanej veci zaujal krajský súd v plnom rozsahu totožnú právnu argumentáciu prezentovanú navrhovateľkou, že mesto M. si spornými článkami predmetného VZN jednoznačne uzurpovalo právomoc, ktorá mu zo zákona nevyplýva, a to právomoc hlavného kontrolóra mesta, príp. primátorom mesta poverených osôb vykonávať kontrolu nad dodržiavaním podmienok držania psov (§ 7). V napadnutom VZN ďalej odporca vytvoril len nedokonalý prepis zákonnej úpravy s viacerými odchýlkami od aktuálnej zákonnej úpravy, keď odporca napr. vypustil niektoré skutkové podstaty priestupkov na úseku držania psov (napr. § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 282/2002 Z.z.), resp. bez zákonného zmocnenia vytvoril novú skutkovú podstatu priestupku (napr. § 6 ods. 1 písm. e/, § 6 ods. 2 písm. g/ VZN), príp. odporca zmenil text zákonnej úpravy (napr. § 6 ods. 3 VZN). Konkrétne, napadnuté ustanovenie § 2 písm. a) VZN je prepisom zákonného ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 282/2002 Z.z., napadnuté ustanovenie § 3 ods. 1 až 6 VZN prepisom zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 až 6 zákona č. 282/2002 Z.z., napadnuté ustanovenie § 4 ods. 1 až 4 VZN prepisom zákonného ustanovenia § 4 ods. 1 až 4 zákona č. 282/2002 Z.z., napadnuté ustanovenie § 5 ods. 1 a 2 VZN prepisom zákonného ustanovenia § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 282/2002 Z.z.. Uvedené pochybenie zo strany odporcu jednoznačne spôsobuje nesúlad napadnutých ustanovení VZN so zákonom. Nesúlad napadnutého VZN so zákonom je spôsobený taktiež tým, že predmetom úpravy sa vo VZN stali oblasti, ktoré mesto nebolo oprávnené upravovať. Ako vyplýva z § 3 ods. 6, § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 písm. a), b), § 6 ods. 3 zákona č. 282/2000 Z.z. obec môže všeobecne záväzným nariadením len určiť sumu úhrady za vydanie náhradnej známky (§ 3 ods. 6 veta posledná), podrobnosti o vodení psov (§ 4 ods. 5), vymedziť miesta, kde je voľný pohyb alebo vstup so psom zakázaný (§ 5 ods. 1) a podrobnosti o znečisťovaní verejných priestranstiev (§ 6 ods. 3), a nie (ako tomu bolo v súdnej veci) upravovať základné pojmy zákonnej úpravy zákona č. 282/2002 Z.z. o podmienkach držania psov (§ 2 VZN), evidenciu psov (§ 3 VZN), odchyt psov (§ 4 ods. 8 VZN), priestupky (§ 6), alebo dokonca kreovať právomoci hlavnému kontrolórovi mesta M. a iným osobám povereným primátorom mesta M. (§ 7 VZN). Krajský súd ešte raz zdôrazňuje, že oprávnenia mesta na úseku držania psov sú v § 3 ods. 6, § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 písm. a), b), § 6 ods. 3 zákona č. 282/2000 Z.z. vymedzené taxatívne, t.j. mesto Myjava môže všeobecným záväzným nariadením upraviť len tie oblasti, ktorých úprava bola obci zverená. Platná právna úprava výnimky z takto taxatívne vymedzených oprávnení nepozná. Pokiaľ ide o úpravu v napadnutom ustanovení § 4 VZN súd nemohol nechať bez povšimnutia, že táto je označená ako „vodenie psov“. Odseky 5 a 6 citovaného § 4 VZN však nepojednávajú o vodení psa, ale o vstupe so psom a voľnom pohybe psa. Rozdiel medzi úpravou vodenia psa a vstupe so psom, príp. voľného pohybu psa je v tom, že pri vodení psa sa kladie dôraz na osobu, ktorá psa vedie, t.j. na schopnosti osoby psa zvládnuť. Naopak, pri úprave voľného pohybu psa a vstupe so psom je základom úpravy určenie miesta, kde má pes zakázaný voľný pohyb alebo kde je zakázaný vstup so psom. Z uvedeného dôvodu je z právneho hľadiska potrebné sa slovným spojeniam (v § 4 ods. 5 VZN) - vodenie psov je zakázané na miesta bližšie určené v tomto VZN, vyhnúť (správne slovné spojenie znie „vstup so psom je zakázaný“, príp. „voľný pohyb psa je zakázaný“). Po preskúmaní obsahu samotnej úpravy obsiahnutej v napadnutom ustanovení § 4 ods. 5 musel súd konštatovať, že ani táto úprava nie je v súlade so zákonom, nakoľko i z pohľadu súdu sa predmetné ustanovenie javí ako diskriminačné, pretože neexistuje dôvod pre neobmedzený vstup so všetkými kategóriami zvláštnych psov (napr. ovčiarsky pes, pes používaný súkromnými bezpečnostnými službami) na miesta, kde je ustanovený všeobecný zákaz vstupu so psom. Rovnako súd vyhodnotil ako nesúladné so zákonom i napadnuté ustanovenie § 4 ods. 6 VZN. Citované ustanovenie upravilo, že „na ostatných verejných priestranstvách (pod ostatným priestranstvom rozumej priestor okrem priestoru C. - mimo areál čerpacej stanice O. a priestoru suchého poldra pri nemocnici) v intraviláne mesta je voľný pohyb psov zakázaný“. Je nesporné, že odporca je zákonom splnomocnený (§ 5 ods. X písm. a/ zákona č. 282/2002 Z.z.) na vymedzenie miest, kde je voľný pohyb psa zakázaný. Keďže ide o zákaz, ktorý je vynútiteľný (za jeho porušenie je možné uložiť sankciu), je potrebné, aby formulácia tohto zákazu bola jednoznačná, zrozumiteľná, určitá a nespôsobujúca žiadne pochybnosti. Tieto atribúty však uvedená úprava (zákaz) obsiahnutá v napadnutom § 4 ods. 6 VZN nespĺňa, a to už len z toho dôvodu, že od bežného občana možno len ťažko spravodlivo požadovať, aby vedel rozlíšiť, či sa nachádza v intraviláne alebo extraviláne obce. Uvedený nedostatok obsahuje i napadnuté ustanovenie § 4 ods. 7 VZN, ktoré ustanovenie z tohto dôvodu je taktiež nesúladné so zákonom.

Podľa § 250zfa ods. 5 O.s.p., ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší

územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť, alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Z popísaných dôvodov súd rozhodol ako je uvedené vo výrokovej časti a vyslovil, že ustanovenia § 2 písm. a), § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 a § 8 Všeobecne záväzného nariadenia M. M. č. X/XXXX o držaní psov na území mesta M. zo dňa 27. apríla 2005 nie sú v súlade s § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb..

Súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania, aj napriek tomu, že bola v konaní úspešná (§ 250k ods. 1 O.s.p.), pretože navrhovateľke v súvislosti s týmto konaním trovy nevznikli a ani si ich neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, písomne, cestou tunajšieho krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 42 ods. 3 a § 205 ods. 1 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.